

ONVERVALSTE PASSIE

Suki Cunningham

ONVERVALSTE
PASSIE

the house of books

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Oorspronkelijke titel

Opening Acts

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 2001 by Suki Cunningham

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2002 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Linda Bansuri

Omslagontwerp en beeld

WWW.AMVP.NET Annemarie van Pruysen

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 443 4013 6

NUR 350

Hoofdstuk 1

Ze zat in een propvolle trein. Ze had nooit gedacht dat er zo veel forensen in het westen van Engeland woonden, die met hun stijve jasjes aan de kruiswoordpuzzel in de *Times* zaten te maken. Ze deed haar ogen dicht en gaf zich over aan het schommelende ritme van de locomotief. Haar benen waren te ver uit elkaar. Probeerde die vent daar onder haar rok te kijken? Droomde ze of deed ze haar benen nog verder uiteen? Voelde ze daar adem tegen haar dij blazen? Ze helde over toen de trein schudde en werd wakker.

Holly stond net buiten de deuropening en knipperde met haar groene ogen tegen de zon op deze augustusavond. Achter haar was het geluid van de zee op het kiezelstrand, wat haar aan de vakanties uit haar kinderjaren deed denken. Een lok van haar bruinrode haar woei in haar mond en ze proefde het frisse zilt op haar tong. Ze zoog op het haar en genoot van die zeesmaak. Iets heel anders dan in Londen, waar alles zo kunstmatig en verstikkend was.

Ze klopte voor de tweede keer aan, haar lange kunstzinnige vingers tot een vuist gebald. Ze wachtte en trok het paarse katoen van haar jurk glad, die nog gekreukt was van haar treinreis. Er kwam geen reactie. Was dit het goede huis wel? Het zou net iets voor haar zijn om bij een of andere gestoorde vreemdeling terecht te komen, dacht ze. Ze klopte nog eens, nu wat harder, en begon in de chaos van haar haastig gepakte koffers te rommelen, op zoek naar de lijst met kamers die het theater haar gegeven had. Ze had gisteravond gewoon alles in haar tas

gegooid en nu werd ze geconfronteerd met al die rommel. Kleren, papieren, haar mobieltje, een niet geopende brief van haar ex die een paar weken geleden al dreigend op haar deurmat was gevallen – alles had ze erin gepropt, samen met haar script, dat ze door tijdgebrek nog niet gelezen had. Maar ze kon die stomme lijst met kamers niet vinden. Ze wist zeker dat daarop stond dat het nummer 15 was, hoewel het best kon dat ze het in de haast verkeerd had gezien – alles was op het laatste nippertje gegaan. Ze was actrice, dus was ze gewend steeds rond te reizen en alles in haar koffer te stoppen, maar dit keer was er echt grote haast bij geweest. Ze had op zaterdag een telefoontje gekregen en hoorde toen dat ze op maandagochtend aanwezig moest zijn om in Cornwall met repeteren voor een toneelstuk te beginnen. Het was een afgelegen, maar in toneelkringen bekende plaats, had haar agent gezegd. Die maakte er trouwens aldoor iets bijzonders van. Holly had die zondag in Londen van hot naar haar gerend, kleren gewassen, iemand geregeld om haar planten water te geven. Ze besepte niet dat zijzelf de hoofdrol speelde (hoewel haar agent dat haar wel verteld had) in een toneelstuk van een regisseur die ze ooit een keer vluchtig ontmoet had in een klein kantoor in Knightsbridge, een chique wijk van Londen. Hij was humoristisch, een oudere vent, afkomstig van het vasteland.

Haar gedachten werden onderbroken toen de deur uiteindelijk openging.

‘Juffrouw Parker, zeker?’ Die stem leek uit de wind te komen, ruw en met het zware plattelandsaccent van West-Engeland. Ze keek en zag een man van net over de veertig met blauwe fonkelende ogen met duidelijke interesse naar haar kijken. Hij stond in de deur met een trui en korte sportbroek aan, waar verf op geknoeid was, net als op de zwarte krullende haardos om zijn verweerde gezicht. Hij was gedrongen, gespierd, zag eruit als een buitenmens die van het land leeft – of van de zee.

‘Dat klopt.’ Holly glimlachte en stak haar lange hand uit. Hij pakte hem plechtig in de zijne, niet zonder enige ironie. Haar hand verdween bijna helemaal in die grote bruine warme hand van hem die zich stevig om de hare sloot. ‘U bent toch meneer Briars? Ik dacht even dat ik bij het verkeerde huis was...’

‘Sorry hoor, liefje. Mijn vrouw en ik, nou ja, we waren ergens mee bezig, als je begrijpt wat ik bedoel.’ Hij glimlachte zodat er weinig twijfel restte. ‘En mijn naam is Briar, zonder “s” op het einde. Maar kom binnen.’

Holly volgde haar gastheer door een donker gangetje. Ze trok haar zware koffers achter zich aan. Het huis was vol warmte, bedompte lucht zoals die altijd in de kamers hing waar ze verbleef als ze wat moest spelen. Het behang begon ietsje te bladderen en er stonden rozen, in reliëf, op. Ze keek en zag de deur van de keuken openstaan waar een grote eikenhouten tafel stond en een open haard die niet brandde.

‘Je kunt de keuken gebruiken wanneer je maar wilt,’ zei meneer Briar, die haar blik volgde. Hij keek haar eens goed aan en zei: ‘Het ziet er niet naar uit dat je veel eet. Maar mijn vrouw kookt lekker, dat zal je goed doen.’ Hij grinnikte en leidde haar meteen de smalle trap op naar de overloop. Holly vond die grijns maar niks. ‘De badkamer, de wc, kamer van Ben, onze slaapkamer, jouw slaapkamer.’ Hij wees terwijl hij rondliep en ging haar kamer in. Holly keek glimlachend rond. Na het benauwde gangetje viel de ruime en frisse kamer haar enorm mee, alles was hagelwit geschilderd en het rook nog licht naar verf. Het tweepersoonsbed zag er zacht en uitnodigend uit en er lag een zachte witte spreij op, waarop heel kleine roosjes geborduurd waren. Tegenover het bed stond een oude lage klerenkast van mahoniehout met bijpassende stoel en een spiegel in de hoek. Vanuit het raam zag ze het bleekblauw en goud van de zee in de zonsondergang. Verder zag ze een wastafel, zeep, handdoek en een ketel. ‘Van alle gemakken voorzien.’ Meneer Briar was duidelijk trots op die kamer. Holly gooide haar zware last op het bed en keek rond.

‘Prachtige kamer,’ zei ze uiteindelijk.

‘Kan er best mee door.’ Meneer Briar stond even naar haar tengere gestalte te kijken. ‘Kan er best mee door.’ Holly huiverde een beetje onder die blik, een kalme, doordringende blik. Hij keek naar haar grote borsten onder haar zomerjurk die daar een beetje strak zat. Ze was dat gewend, omdat ze al jong grote borsten had. Maar deze vent overdreef wel een beetje. Haar terechte verontwaardiging maakte echter plaats voor een tinte-

mocht proeven – ze had nee gezegd tot hij wat meer had aangedrongen. En terwijl iedereen keek had ze hem haar in haar fantasie door haar dunne slipje laten kussen, warme natte kussen die de stof doorweekten, zijn tong hongerig om in haar te gaan, duwend tegen haar, de trillingen van zijn gekreun tegen haar klit. Haar kutje had dat haast echt gevoeld terwijl ze fantaseerde, en het was kletsnat geworden, al voorbereid op dat genot. In het echt waren alleen haar benen iets verder uiteengegaan, alsof ze sliep, door het schommelen van de trein. Maar toen, en nu ook, was ze in slaap gevallen.

Na een tijdje drong een geluid tot Holly door. Eerst dacht ze dat het bij haar droom hoorde, of dat het de wind was die over de zee gierde. Haar ogen gingen knipperend open en ze zag dat het al schemerde, waarbij een blauwe schaduw in de kamer viel. Het geluid klonk weer – een zacht, lang gekreun, van een vrouw, dat haar door de muur heen bereikte. Het werd harder, dringender, en Holly was opeens helemaal wakker. Wie die vrouw ook was, het genot was duidelijk in haar stem te horen. Terwijl ze lag te luisteren werden de geluiden korter en volgden ze elkaar sneller op, en Holly's lichaam begon erop te reageren. Ze hoorde een half jammerend geluid, die vrouw zei iets, en Holly was opeens nieuwsgierig. Ze luisterde gespannen, maar de geluiden waren verwarrend. Ze probeerde weer verder te slapen. Ze ging op haar zij liggen en schudde het kussen wat op. Haar ogen vielen dicht maar in haar hoofd zaten nu suggestieve beelden. Het was waarschijnlijk die ruwe kerel die zijn vrouw dat genot bezorgde. Ze had nooit gedacht dat hij daar zo goed in was. Aangezien ze niet kon slapen gaf ze toe aan haar nieuwsgierigheid.

Ze klom stilletjes uit bed en liep naar de deur van de slaapkamer, draaide de klink zacht om en zag meteen een streep roodachtig licht uit de deur van de slaapkamer van meneer en mevrouw Briar komen, die iets openstond. Ze werd er onweerstaanbaar door aangetrokken en ze had een blos vanwege haar gespannen verwachting. Ze ging stilletjes tegen de deurpost staan, keek naar binnen en zag dat ze de hele kamer kon zien.

Bij het rode licht van de lamp zag ze het weelderige lijf van

mevrouw Briar over haar man gebogen, die naakt en kwetsbaar op het bed lag. Holly nam tenminste aan dat dit mevrouw Briar was. Ze leek iets jonger dan hij, had krullend blond haar en een omvangrijk lichaam dat vol wellust over dat van hem bewoog. Ze zat op zijn buik en bond zijn handen met een zwarte, dikke shawl vast aan de stijlen van het bed, waarbij haar zwaar hangende borsten vlak boven zijn gezicht zwaaiden. Soms ving hij met zijn mond een grote roze tepel waar hij hongerig aan zoog, kreunend van genot, en zijn ogen gingen heen en weer tussen haar heerlijke rondingen en haar vastberaden gezicht. Hij hield zo te zien van bondage en zijn dikke, opgerichte pik ging heen en weer terwijl hij werd vastgebonden. Holly zag de bruine ogen, vol machtsgevoel, van zijn vrouw terwijl ze haar bekken over zijn gespannen buik heen en weer liet gaan. Steeds lager, waarbij ze een spoor van verlangen op zijn huid achterliet, tot haar kut op die grote pik van hem rustte. Holly keek naar haar ogen in het vreemde licht. Ze had geen idee waarom ze zo nieuwsgierig was, misschien wel omdat ze al een paar maanden niet had kunnen vrijen. Misschien lag het aan de interesse die meneer Briar voor haar toonde. Afwezig streelde ze zichzelf met haar hand, door haar jurk heen, en ze zag hoe mevrouw Briar haar heupen langzaam over het kruis van haar man liet ronddraaien. Zijn gezicht vertrok van verlangen, hij kon zich nauwelijks bewegen. Holly's slipje werd nat toen ze zich voorstelde hoe die dikke schacht tegen haar eigen lijf zou porren. Ze zuchtte zacht toen ze zag hoe mevrouw Briar haar heupen oplichtte, tussen zijn benen greep en zich toen behendig over die dikke pik heen liet zakken, en met haar mond wijd open kreunde toen ze voelde hoe groot hij was. Hij bokte en worstelde toen ze haar heupen langzaam op en neer bewoog, heel beheerst, en met haar dikke hand op zijn buik duwde om hem stil te houden. Haar dikke billen trokken zich samen, ontspannen zich weer bij elke bewuste beweging. Hij liet zich al snel door haar rustige tempo meevoeren, en liet een kreun van genot horen waardoor Holly's slipje doornat en kleverig werd. Hij kreunde weer. 'Wees rustig. Je maakt maar geluiden als ik het zeg,' zei mevrouw Briars stem, die zelfs fluisterend nog hard klonk. Ze tilde haar heupen van hem af waardoor zijn dikke pik

uit haar werd getrokken en gefrustreerd heen en weer ging.

‘Kom op, vrouw,’ siste hij en hij bewoog met zijn bekken om haar druipende kut te bereiken, maar dat stond ze niet toe en ze drukte zijn buik koppig omlaag. Ze ging verder omhoog zitten en liet haar sap over zijn buik en borst lopen. Ze ging ten slotte met haar kut vlak boven zijn mond hangen. Daar bleef ze zitten en glimlachte om zijn hulpeloosheid.

‘Laat me je proeven, laat me je likken,’ smeekte hij en hij probeerde met zijn uitgestrekte tong bij haar vlezige schaamlippen te komen, wat niet helemaal lukte. ‘Alsjeblieft, Delilah!’ Opnieuw stak hij zijn tong naar haar uit. Holly kon zich niet voorstellen dat ze zelfs maar even aarzelde. Haar bossige, donkerblonde schaamhaar kietelde zijn kin en Holly zag zijn stijve pik glanzen en om aandacht vragen. ‘Alsjeblieft!’ Zonder te kijken greep mevrouw Briar achter haar rug met haar linkerhand de pik van haar man en liet zich tegelijkertijd op zijn hongerige mond zakken. Holly’s vingers drukten harder toen ze meneer Briars tong gulzig zag likken aan de opgezwollen venusheuvel van zijn vrouw terwijl zij zijn stijve pik opzweepte tot het uiterste. Zijn mond en pik maakten soppende geluiden toen ze zo verenigd waren. De vrouw begon te hijgen en te kreunen en verloor een deel van de beheersing die ze eerder had getoond, toen haar man als een razende haar kut met zijn mond begon te bewerken, likkend en zuigend. Haar heupen begonnen te trillen, ze had die niet meer in bedwang toen haar opwindung groter werd en ze haalde even haar hand van zijn pik af om zich op haar eigen orgasme te concentreren. Haar grote kont begon heen en weer te gaan ze greep de stijl van het bed en begon drifstig heen en weer te draaien op het gezicht van haar man, drukte zich tegen zijn mond aan, fluisterde en jammerde van genot, schreeuwde het uit. Ze gooide haar hoofd achterover en haar blonde krullen zwaaiden rond in het oranje licht en haar mond viel wijd open. Ten slotte kwam ze hevig samentrekkend klaar en haar volle borsten en haar billen met die kuiltjes erin schudden toen ze klaarkwam. Holly’s vingers bewerkten ondertussen in hoog tempo haar eigen kut en ze kwam stillietjes ook klaar, terwijl ze door haar knieën zakte en nog net kon voorkomen dat ze een kreet van genot slaakte die haar zou verraden.

Ze kwam weer op adem en zag hoe mevrouw Briar weer terugging naar haar positie, boven op de nu enorme pik van haar man. Ze liet zich erop zakken en begon hem vol overgave te neuken, en keek in zijn gezicht om daar zijn ongeremd genot te zien. Door zijn enorme pik in haarzelf raakte zij ook weer opgewonden en ze begon te kreunen van wellust – dit keer een ander geluid, vanuit haar keel, terwijl haar dikke billen op en neer gingen om zijn hevige stoten op te vangen. Zijn gezicht was vertrokken van genot, zag Holly nog nahijgend, en al snel werd het hem te veel. Hij gaf opeens een enorme schreeuw van ontlasting toen het orgasme zijn lijf overspoelde en hij met zijn gebonden handen de shawl strak trok toen hij klaarkwam. Ze hijgden allebei, zweterig en bevredigd, en mevrouw Briar begon schor te lachen, heel wellustig, en haar borsten schudden op en neer. Dat was aanstekelijk en al snel begon meneer Briar ook te lachen, met blauwe, van wellust overlopende ogen. Holly glipte stilletjes naar haar kamer en deed beverig de deur dicht, waarna ze op het bed neerplofte. Haar klit deed nog pijn, haar witte katoenen slipje was kledder van wat ze gezien had. Ze ging in bed liggen en hoorde uit de andere slaapkamer nog steeds gelach komen, waarvan ze vermoedde dat het over haar ging.

Hoofdstuk 2

‘Jezus!’ zei Holly toen ze ongelovig naar haar wekker keek, die weer eens niet was afgegaan. Misschien had ze hem niet goed gezet toen ze gisteravond zo opgewonden was geweest. Het zonlicht stroomde haar kamer in en ze kon weinig zien terwijl ze uit bed stapte. Ze liet de wastafel snel vollopen met warm water, deed er zeep bij en trok de nachtpon over haar hoofd. Ze hield ervan ’s morgens kalm aan te doen, maar ja, misschien was het maar goed dat ze nog maar twintig minuten had voordat de repetities zouden beginnen. Anders zou ze zich maar druk maken en ze was ’s ochtends vroeg niet uit op een ontmoeting met haar geile huisbaas. Ze had gisteravond al te veel van hem gezien. Ze spetterde wat water op haar gezicht en zeepte haar volle borsten goed in. Ze voelde dat ze bij de gedachte aan gisteravond geil werd en droogde zich stevig af met de gastenhanddoek.

Meneer Briar grinnikte toen ze haastig de trap af kwam. ‘Nou nou, heb je je verslapen?’ Zijn ogen waren alweer op haar borsten gericht die bij elke stap heen en weer schommelden. ‘Ondeugend hoor.’

‘Geen tijd,’ zei Holly die strak tegen hem glimlachte en naar de voordeur liep. ‘O ja, ik...’

‘Je weet zeker niet waar het is?’ Hij ging achter haar staan en duwde de deur open, waarbij hij met zijn stevige arm langs haar wang streek. De frisse ochtendlucht en het felle licht stroomden binnen. Meneer Briar haalde diep adem en liep zijn veranda op. ‘In Londen krijg je die frisse zeelucht vast nooit.’

‘Luister eens, ik heb echt haast. Kunt u me even zeggen waar het is?’ Holly wilde hem niet aankijken en keek in plaats daarvan met haar koele groene ogen uit over de afdalende straat en naar de horizon, waar de zee was.

‘Goed juffrouw. Je loopt gewoon de heuvel af tot je bij een weggetje aan de rechterkant komt. Het is slecht onderhouden en er zijn daar veel bramen en zo, ik zou er in een donkere nacht niet willen lopen. Kijk uit voor de bramen, dat je er niet aan blijft hangen met die mooie jurk van je.’ Zijn ogen dwaalden af naar haar heupen. ‘Pas op, met dit licht kun je er net doorheen kijken. Maar het groen laat de kleur van je ogen mooi uitkomen.’ Hij glimlachte om zijn eigen vleierij. ‘Nou ja, in elk geval loop je dat weggetje uit en dan kom je op het strand. Daar ga je weer rechts en daar staat het oude theater, je kunt het niet missen.’

‘Bedankt.’ Ze knikte en glimlachte wrang, haastte zich het straatje uit, beseffend hoe het felle zonlicht door haar jurk heen scheen. Ze draaide zich even om en zag hem nog steeds staan kijken.

‘Goed dat je er bent, kom erin.’ Holly keek langs de gordijnen aan de zijkant toen de man die ze zich herinnerde als Max Biemeyer, de regisseur, ongeduldig naar haar wenkte. ‘Je bent te laat.’

‘Sorry, ik...’

‘Oké iedereen, dit is Holly Parker, onze hoofdrolspeelster. Nou, kom maar verder hoor.’ Holly stapte het toneel op, waar alle acteurs al in een kring bijeen zaten. ‘Je ziet er prima uit, liefje.’ Zijn stem droeg nog steeds de sporen van zijn Midden-Europese afkomst. In combinatie met zijn dikke grijzende haar leek hij daardoor op een gekke psychiater, maar zijn grijze ogen waren hard en Holly voelde dat hij boos was omdat ze te laat was gekomen. Ze had gehoord dat je maar beter geen ruzie met hem kon maken en dat hij streng was. ‘Holly, ga in godsnaam zitten, blijf daar niet zo staan kijken.’ Ze keek rond en zag dat een acteur van in de vijftig die er vriendelijk uitzag, op een stoelzitting klopte, naast hem.

‘Het kost niets, liefje. Maak een ouwe vent gelukkig en ga

hier zitten. Ik heet trouwens Nathaniel.' Hij stak een grote hand uit die ze vastpakte. Ze was blij dat hij zo aardig was.

'Ja, juffrouw Parker, we zullen u zo aan iedereen voorstellen, probeer hier niet zelf de leiding te nemen. Ik hoorde dat u moeilijkheden maakt, zorg dat die roddels niet kloppen.' Holly was geschokt door de vrijpostigheid van die vent. Ze beet op haar tong en keek omlaag en voelde dat haar wangen rood waren van schaamte.

'En nou zegt iedereen hoe hij heet en welke rol hij speelt. Juffrouw Parker mag eerst want zij wil zo graag. Oké?'

'Ik heet Holly zoals jullie onderhand wel hebben begrepen...' Ze keek nerveus rond en zag iets dat ze met een schok herkende. Haar ogen keken in een ander paar, dat maar al te vertrouwd was. Ze haalde diep adem en staarde er een tijdje naar, vol ongeloof. Maar ze kwam maar langzaam bij zinnen en controleerde de vorm van het gezicht, de dunne lippen, mooie kaaklijn, goed geknipte kastanjebruine haren, de valse glimlach. 'Jeff?'

'Hallo liefje. Wat een verrassing om jou hier te zien!' Holly verstijfde door die stem. De laatste keer dat ze die had gehoord was tijdens een heftige ruzie, toen ze had gehoord hoe hij haar had bedrogen. Wat had hij toen ook weer gezegd? 'Hiermee is de kous niet af,' had hij gezegd en toen had hij ook zo geglimlacht. Maar ze had hem eruit gegooid en had er zes maanden over gedaan om bij te komen van zijn ongevoeligheid. Ze had hem door gehad, wist dat hij een knappe, maar monsterlijke vent was. 'Ga door, liefje. Welke rol speel je?'

'Ik, ik weet het niet zeker.' Ze keek naar Max, die haar ongemak met een afgemeten blik bekeek. 'Ik heb nog geen tijd gehad iets te lezen, ik heb het pas een paar dagen geleden ontvangen, sorry.'

'Holly speelt Dolores. De hoer.' Max keek rond. 'Wie de moeite heeft genomen het stuk door te lezen weet dat Dolores met alle anderen neukt. Ik wil dat jullie er open mee omgaan. Als er staat dat je een borst streelt, doe dat dan ook. Als je een ander kust wil ik jullie tong in elkaars mond zien. Als er staat dat je een kut streelt, beetpakt of kust wil ik dat zien ook, ik wil realisme, begrijpen jullie dat? Geen doen alsof, dit is geen school-

voorstelling, het gaat over seks, over een vrouw die neuken fijn vindt en de mensen die ze verwoest door haar wellust. Het zal een baanbrekend stuk zijn, zoiets is nog nooit op een echt toneel vertoond. Als jullie goed spelen krijgen we het soort publiciteit waardoor we in Londen kunnen gaan spelen en wie weet wel op Broadway. Wie het slecht doet kan zijn carrière wel gedag zeggen. Kunnen jullie dat? U ook, lieve juffrouw Parker? Kunt u elke avond weer kletsnat zijn en alle mannen op het toneel een stijve pik bezorgen?’

‘O, dat kan ze heel goed,’ grinnikte Jeff. ‘Ze is maar voor twintig procent frigide.’

‘Klootzak,’ zei Holly giftig

‘Mijn ballen ken je nog wel, hè?’ zei Jeff glimlachend. De anderen bewogen ongemakkelijk op hun stoel.

‘Nathaniel!’ De oudere acteur redde Holly opnieuw van vernedering. ‘Ik speel Dolores’ oom, Lord Hunter. Bezeten van seks, helemaal kierewiet. Van hem leert ze heel wat.’

‘Mooi zo, Nathaniel. Volgende.’ Max leunde naar achteren en wees op een lange neger, een knappe acteur die Holly meteen was opgevallen toen ze binnenkwam.

‘Ik heet Oberon. Ga nou niet allemaal zitten lachen.’ Natuurlijk lachte iedereen. Hij lachte alsof hij zich verslagen voelde, alsof dit vaker gebeurde. ‘Mijn ouders lazen allebei *Een Midzomernachtsdroom* toen ze in Nigeria woonden, en er is iets van blijven hangen. Ik speel Derry – de ridder uit verre streken die verliefd wordt op Dolores. Dat zal niet al te moeilijk zijn.’ Hij grinnikte speels naar Holly, en iedereen behalve Jeff, die snel begon te praten, moest lachen.

‘Ik ben Jeff, een oude vriend van Max en de ex van Holly, voor het geval jullie dat niet door hebben. Voor mij dus niks nieuws. Ik speel de man van Dolores, die wordt aan alle kanten bedrogen. Rolwisseling, hè Hol?’ Holly keek hem woedend aan en wilde uitbarsten, maar beheerste zich.

‘Volgende!’ Max wees naar de enige andere vrouw in het gezelschap, een kleine jonge actrice met kort blond haar. Holly had gezien dat ze aldoor glimlachte, ook als de sfeer gespannen was.

‘Nikki, of Nicola als je wilt. Ik ben erg blij dat ik hier ben, echt

geweldig. Het wordt vast erg leuk. Ik speel Vrouwe Rachel, Dolores is mijn kamermeisje.’ Ze glimlachte mierzoet. ‘Vooral in scène acht.’ Nikki glimlachte tegen alle mannen. Holly haalde het script uit haar tas en bladerde erdoorheen op zoek naar die blijkbaar uitdagende scène. Ze zag de aanwijzingen. ‘Dolores trekt de borst van Vrouwe Rachel uit haar korset en zuigt er hongerig aan terwijl ze in haar rokken rommelt om zichzelf te bevredigen.’ Nikki zag Holly bleek wegtrekken en zei: ‘Het wordt echt leuk joh!’

‘Ja, vast wel,’ zei Holly die nog steeds beleefd was, wat Jeff erg grappig vond. ‘Doe eens wat spontaner, Holly,’ zei hij lachend. ‘Kom aan Max, laten we niet zo formeel doen, zullen we haar een beetje laten ontspannen? Dat kan ze wel gebruiken, neem dat maar van mij aan.’ Holly zag Max voor het eerst echt glimlachen – als een samenzweerder. Opeens dacht ze dat dit allemaal door hem en Max in elkaar was gestoken, dat ze misbruikt werd.

‘Kunnen we niet gewoon door het stuk heen lopen?’ vroeg ze. Max dacht even na. Ze wist dat hij over iets piekerde, maar bedacht zich blijkbaar en hij klapte in zijn handen.

‘Vandaag zullen we lief zijn voor onszelf. We gaan eerst eens kijken naar de taal uit die tijd, de kleding en zo.’ Hij keek Jeff even aan. ‘En als we eenmaal een idee hebben van de sfeer kunnen we elkaar wat beter leren kennen. Dan gaan we vanmiddag allemaal naar huis om onze tekst te bestuderen. In orde?’ Hij keek boos naar Holly, die knikte.

‘Mooi, iedereen opstaan!’

De spelers besteedden de hele ochtend aan improviseren en het bespreken van het stuk. Holly was zich steeds bewust van Jeffs aanwezigheid – hij was besmuikt en deed spottend. Ze vond het maar niks, maar zou hem dat niet laten merken. Ze keek niet eens naar hem toen ze het over trouw en ontrouw in de Victoriaanse tijd in Engeland hadden hoewel ze die ontrouwe zak best een wetende blik had willen geven. Ze wist dat haar onverschilligheid op zijn zenuwen zou gaan werken, en dat klopte. Toen ze gingen lunchen botste hij extra hard tegen haar aan.

‘Sorry, liefje,’ gromde hij. Holly negeerde hem en draaide

zich glimlachend om naar Nikki, die over haar tas gebogen stond op zoek naar haar mobieltje.

‘Zullen we iets gaan eten, Nikki?’ vroeg ze. ‘Er is een leuke patatzaak bij het strand.’ Nikki keek haar met vragende blauwe ogen aan. ‘O nee, ik kan niet tegen gefrituurd eten. Ik heb een salade bij me, als je daar misschien wat van wilt?’ Jeff lachte spottend.

‘Holly hoeft nooit op dieet, die heeft altijd honger als een paard, nietwaar Hol?’ Holly negeerde hem nadrukkelijk. ‘Ze vreet zichzelf werkelijk te barsten.’

‘Word eens volwassen,’ bitste ze hem ten slotte toe, en liep het gebouw uit, de felle middagzon in.

Het kiezelstrand was vrijwel verlaten, op een paar jonge moeders met hun kleintjes na, die met emmertjes rondliepen en schepjes zochten. Als ze geen raar gevoel in haar maag had gehad zou ze denken dat de confrontaties met Jeff die ochtend niet waren gebeurd. Wat zouden de andere acteurs van haar vinden? Ze stopte en raapte een heel mooi steentje op, stralend en wit als een enorme parel. Het werd warm in haar hand terwijl ze langs het strand slenterde.

‘Holly?’ Ze keek op en zag het goedgebouwde diepbruine lijf van Oberon in de zon liggen. Hij lag op een groot rood badlaken met een kort groen broekje aan en hield een hand voor de zon zodat hij zijn script kon lezen. ‘Kom erbij. Arme meid, hij heeft echt de pik op je, hè?’

‘Daar lijkt het op,’ zei ze moedeloos.

‘Maak je geen zorgen, het is zijn probleem. Hij gaat wel een toontje lager zingen.’ Oberon grinnikte. ‘Ik snap niet wat je ooit in hem zag. Wat een zak.’ Holly moest lachen. ‘Hij heeft zeker verborgen talenten?’

‘Nou nee, niet echt. Een vergissing van moeder Natuur, die maakt ze de laatste tijd wel vaker.’ Ze glimlachte.

‘Hoe bedoel je, dat je deze opdracht hebt aangenomen?’

‘We zullen wel zien.’

‘Luister eens, als het toch klote wordt, dan liever langs het strand.’ Hij grinnikte. ‘Het kon slechter. Doe alsof het een gratis vakantie is.’

‘Wat, en dat getreiter dan?’

‘Waarom niet? Net als elke vakantie met mijn ouders, hoor.’ Ze moesten allebei lachen. Een grote strandbal rolde tussen hen door, gevolgd door een vijfjarig jongetje met een enorme zonnehoed op. Oberon pakte de bal en gooide hem terug. Ze zagen het jongetje er weer mee weg hobbelen en naar zijn moeder roepen.

‘Ik heb zin om te zwemmen,’ zei Holly opeens.

‘Ga ja gang.’

‘Nee, ik heb geen badpak bij me.’

‘Dan ga je toch in je slipje, er is hier niemand, voor mijn part ga je helemaal bloot, wie ziet dat nou.’

Oberon moedigde haar aan, maar Holly zag de andere mensen op het strand. ‘Jammer, want ik kan zien dat je er wel zin in hebt.’ Ze had ook zin. Er was niets waar ze meer zin in had dan lekker zwemmen, bloot in de koele zee, de ochtend van zich af wassen en dan helemaal ziltig uit het water komen, zich door de zon laten drogen. Maar het ging niet.

‘Luister eens,’ zei Oberon die haar hand warm vastpakte. ‘Je hebt een rotochtend gehad, en een slechte relatie denk ik, en nou ligt een vreemde vent je aan te moedigen uit de kleren te gaan. Mijn excuses daarvoor.’

‘Ik wilde soms wel dat ik minder geremd was, een vrouw die het niets kan schelen, die naakt gaat zwemmen en met vreemdelingen in de trein vrijt. Als ik naar Nikki kijk, zij lijkt me wel zo’n type. Ik denk er gewoon alleen maar aan.’

‘Is dat zo?’

‘Je snapt me best.’

‘Weet je, liefje, dit toneelstuk zal heel wat remmingen van je wegnemen als je wilt. Als je die rol speelt kun je gewoon niet geremd zijn. Ik weet dat je het kunt, je bent een vrouw vol passie.’

‘Ergens vanbinnen?’ Ze glimlachte. ‘Je weet best dat ik nog geen kans heb gehad het verdomde stuk te lezen. Daar ga ik vanavond mee aan de slag.’

‘Zorg dat je er goed voor gaat zitten, want het is allemaal seks, seks, seks wat de klok slaat.’

‘O God.’ Ze greep het script en bekeek het. ‘Allemaal seks, zeker met mij?’

‘Het meeste wel.’ Hij haalde zijn schouders op. ‘Je zult Jeff moeten kussen. Hoe zal dat zijn?’

‘Afgrijselijk. Welke pagina?’ Ze zag ten slotte waar het stond en las voor: ‘Dolores staat zich bij de wasbak te wassen en zeept haar naakte borsten in en’ – verdomme – ‘daar komt haar man, Francis binnen die nerveus en dronken is.’ Nou, Jeff was goed en dronken zijn. ‘Hij gaat achter haar staan en snuift diep. Druipend draait ze zich om. Daarna zegt hij: “Ik kan ze aan je ruiken, die andere mannen. Al was je jezelf met zoutzuur, dan zou ik ze nog ruiken.” En dan kust hij haar onstuimig, wanhopig, en likt haar helemaal tot aan haar borst’ – O God – ‘en zegt: “Ja, en ik kan ze ook op je proeven.”... Nou, ik geloof dat ik het wel door heb.’

‘Het gaat zo de hele tijd door.’

‘Als ik dat had geweten...’ Ze bladerde nu boos door het script. ‘Weet je, ik kan natuurlijk mijn agent bellen en zeggen dat ik ermee stop. Dat zou verstandig zijn. Gezonder.’

‘Dat klopt. Dat moet je zeker doen als je echt wilt. Maar ja...’ Hij keek haar onderzoekend aan.

‘Wat dan?’

‘Nou, op die manier heeft Jeff dan wel gewonnen. Het lijkt of Jeff en Max jou willen pakken. Om wat voor reden dan ook. Ga je hen dat plezier doen?’

Ze tuurde naar de zee, hoe de zon op de golven danste. Daarna keek ze hem met een wrange glimlach aan. ‘En wat doe ik als het hun lukt?’

‘Het lukt ze niet.’ Ze zwegen even.

‘Dan ga ik maar lezen,’ zei Holly ten slotte. ‘Ik kijk wel in welke strop ik mijn nek heb gestoken.’ Ze stond op en nam haar witte steentje mee. ‘Bedankt voor het luisteren.’

‘Maak je geen zorgen. Voor het geval je nog een script nodig hebt, ik heb een reserve.’

‘Dat zal ik onthouden.’ Ze liep langs het strand en maakte zich klaar de Briars weer te ontmoeten.

Toen ze de deur opendeed en de roestige sleutel weer in haar tas stopte rook ze een lekkere baklucht. Er kwamen stemmen uit de keuken en daarna gelach. Ze deed de deur zacht dicht en

begon stil de trap op te lopen. Ze was vandaag al genoeg begluurd en moest naar het script kijken. Ze was halverwege toen een knappe jongeman de keuken uit kwam. Hij had donkerblond haar tot zijn schouders en dezelfde warme bruine ogen als mevrouw Briar. Hij zag eruit als de surfers op televisie, lange gebronsde armen en benen, met door de zon gebleekt blond haar. Hij keek haar wat verlegen aan.

‘Mam en Caleb vragen of je iets wilt eten,’ zei hij abrupt. ‘Er is genoeg als je iets wilt.’

‘Caleb?’

‘Je weet wel, mijn stiefvader, mams man.’

‘Ah, meneer Briar?’ Holly keek de trap op. Eigenlijk wilde ze werken en meneer Briar wilde ze niet zien. Maar de geur van versgebakken brood en gebakken eitjes op de overloop liet het water in haar mond lopen. Ze rammelde van de honger.

‘Ik eet niet veel, hoor...’

‘Je moet het zelf weten.’ De jongen verdween weer de keuken in. Holly stond nog even op de overloop en besloot toen toch wat te gaan eten.

‘Zo, ben je daar, liefje?’ Mevrouw Briar stond al bij het fornuis en vulde een bord boordevol allerlei lekkers. ‘Kom eens lekker zitten eten.’

‘Is dat allemaal voor mij?’ Holly ging naast meneer Briar zitten en probeerde zijn beladen blik te ontwijken. ‘Wat heb jij gedaan,’ vroeg hij. ‘Je ruikt heel anders.’ ‘Gewoon gerepeteerd.’ Ze probeerde normaal te klinken maar het leek of ze wat bits tegen hem deed.

‘Laat haar met rust, Caleb!’ Mevrouw Briar gooide een theedoek naar zijn hoofd. ‘Laat die arme meid rustig eten.’ Ze zette het eten voor Holly neer, met lekker veel tomatenketchup erover. ‘Je hebt mijn zoon Ben zeker al ontmoet?’ vroeg ze.

‘Ja, we...’ De stem van Holly stierf weg en ze glimlachte tegen de jongen tegenover haar. ‘Knap is hij, nietwaar? En een goeie jongen ook, hè lieverd. Het is volgende week zijn verjaardag.’ Ben leek evenzeer in verlegenheid gebracht als zijzelf.

‘O ja?’ Holly moest wel glimlachen omdat mevrouw Briar zo trots op hem was. ‘Hoe oud wordt hij?’

‘Ik word negentien,’ zei hij, en propte een enorm stuk toast in zijn mond.

‘Niet zeggen!’ riep zijn moeder. ‘Ik voel me zo oud als ik dat hoor! Weet je dat ik hem kreeg toen ik pas twintig was, ik ben nu pas negenendertig.’

‘Rustig aan, vrouw. Wie let daar nou op.’ Meneer Briar was brommerig zoals meestal, maar gaf zijn vrouw een hartelijke tik op haar achterste.

‘Toe nou, Caleb!’ Ze grinnikte en ging tegenover Holly zitten, en de stoel kraakte een beetje onder haar weelderige lichaam.

‘Nou, alvast gefeliciteerd dan, Ben,’ zei Holly die hem voor het eerst echt aankeek, en Ben bloosde een beetje. ‘Ik hoop dat je een leuke verjaardag hebt.’

‘Vast wel, want Caleb heeft een grote verrassing voor hem, nietwaar lieverd? Die wil hij zelfs niet aan mij vertellen.’

‘Nee, zeker niet, want al zou je leven ervan afhangen, dan zou je nog geen geheim kunnen bewaren,’ zei hij, met duidelijke liefde in zijn stem.

‘Wat moet Holly wel van ons denken?’ zei mevrouw Briar, en stopte een stukje worst in haar mond. ‘We maken anders toch nooit zo’n ruzie.’ Haar moeder had haar blijkbaar nooit geleerd niet met volle mond te praten.

‘Ja hoor,’ zei haar zoon zachtjes. ‘Het is erg leuk vandaag.’ Het gesprek ging over en weer, en terwijl Holly van haar eten genoot keek ze geamuseerd naar de Briars. Ze was vol interesse, aangezien ze hen gisteravond heel anders bezig had gezien. Toen was meneer Briar hulpeloos en onderworpen en zijn vrouw was een wellustige meesteres, allebei vol exhibitionisme. Nu maakten ze gemoedelijk een beetje ruzie, en toen het eten op was leunde meneer Briar achteruit en hij klopte op zijn buik.

‘Zo, als jij hier nou wat vaker mee komt eten, krijg je ook wat meer vlees op je botten.’ Hij grinnikte. ‘Je zult heel wat kracht nodig hebben. Als ik het zo zie, heb je best te lijden onder dat gerepeteer.’

‘Hij heeft echt gelijk, liefje,’ zei mevrouw Briar bezorgd. ‘Toen je hier binnenkwam viel het me op dat je zo bleek was.’

‘Nou ja, het ging niet echt geweldig,’ zei Holly, ‘Maar morgen is er weer een dag, dan gaat het vast beter.’

‘Is het zo erg?’ Zelfs meneer Briar werd wat toeschietelijker.

‘Zo erg dat je ertussenuit wilt knippen?’

‘Pardon?’

‘Nou, hem smeren. Ik heb morgenochtend de boot ter beschikking, het zou rustig weer zijn op zee. Het is maar een klein scheepje, maar groot genoeg voor ons. Ben gaat ook mee. Toch, Ben?’

‘Zeker weten, Caleb.’

‘Hij loopt er echt warm voor. Leuk hoor, varen, hè jong?’ Hij streek over Bens haar.

‘Hou op, zeg!’

‘Het wordt heel leuk. Kom mee!’

Holly dacht er even over na. Het was verleidelijk om met die lange, slanke jongen mee te gaan, veel leuker dan aan die stomme repetities te werken. Maar kon ze zo onverantwoordelijk zijn?

‘Je moet echt meegaan,’ zei Ben zachtjes. Ze wist dat ze niet kon weigeren.

‘Goed dan,’ zei ze. Ze had er haast meteen spijt van toen ze zag wat voor wellustige trek er op meneer Briars gezicht kwam. Hij keek haar op die al te bekende manier aan en legde onder de tafel, tot haar verrassing, zijn grote hand op haar dij.

‘Mooi dan, zorg dat je om zeven uur klaarstaat.’ Hij kneep een beetje en ze sprong op.

‘Ik, eh, moet nog wel wat werken, wat huiswerk doen, Mijn script lezen en zo, boven.’ Ze glimlachten allemaal naar haar toen ze de kamer uit liep.

Ze sloot haar slaapkamer goed af en trok het script uit haar tas en gooide het op haar bed. In haar tas zat de nog steeds ongeopende brief van Jeff, die met haar leek te spotten. Sinds die brief was gekomen had ze ervoor teruggedeinsd hem te openen. Het handschrift op de envelop was scherp en helde achterover. Ze had voor vandaag genoeg van hem, vond ze. Ze zou hem het liefst nooit meer willen zien, en morgen, op zee, zou ze wennen aan het idee dat hij weer in de buurt was. Met die gedachte zette ze zich op het bed en begon ze door het script te bladeren.